
Роња, разбојничка кћи, Астрид Линдгрен

ЗАСЛУЖЕНА СРЕЋА

Читала сам Роњу јако дуго, али то читање се исплатило. Књига је дивна са свим својим успонима и падовима. Послушајте шта имам да вам кажем о њој, па ћете схватити о чему се ради..

Говори о разбојницима и њиховим проблемима и о томе како свет може бити суров. Главни ликови су: Роња, Бирк, Матис и Борка. Сви они су доживљавали чудне незгоде, а Роња, најхрабрија од свих, пребродила је све своје страхове: од шуме, сивих баука. Харпија, паклене провалије... У књизи ми се не свиђа то што су с Матис и Борка својом међусобном мржњом угрозили шансу да се Роња и Бирк виђају, али ако мислите да су успели да их спрече, дебело грешите. Њих двоје, млади, добри и храбри, тајно су се састајали . У Медвеђој пећини су остали и да живе заједно.

У књизи ми се највише свидело то што су неустрашиви и јаки, довољно да се сами снађу у животу. Тренутак за памћење је био када су Роња и Бирк заједно побегли јер су имали самопоуздања и веровали су да могу сами да преживе. Такође, то је било и неочекивано!

Роњу је највише мучило то што се две особе које она воли не подносе. Матис је пупустио Бирку и она је била срећна. Заслужила је ту срећу!

На крају књиге и Борка и Матис су се помирили јер је љубав њихове деце помогла да мржња нестане. А мржња је је гора од најстрашнијих бића из шуме.